

El metabolisme

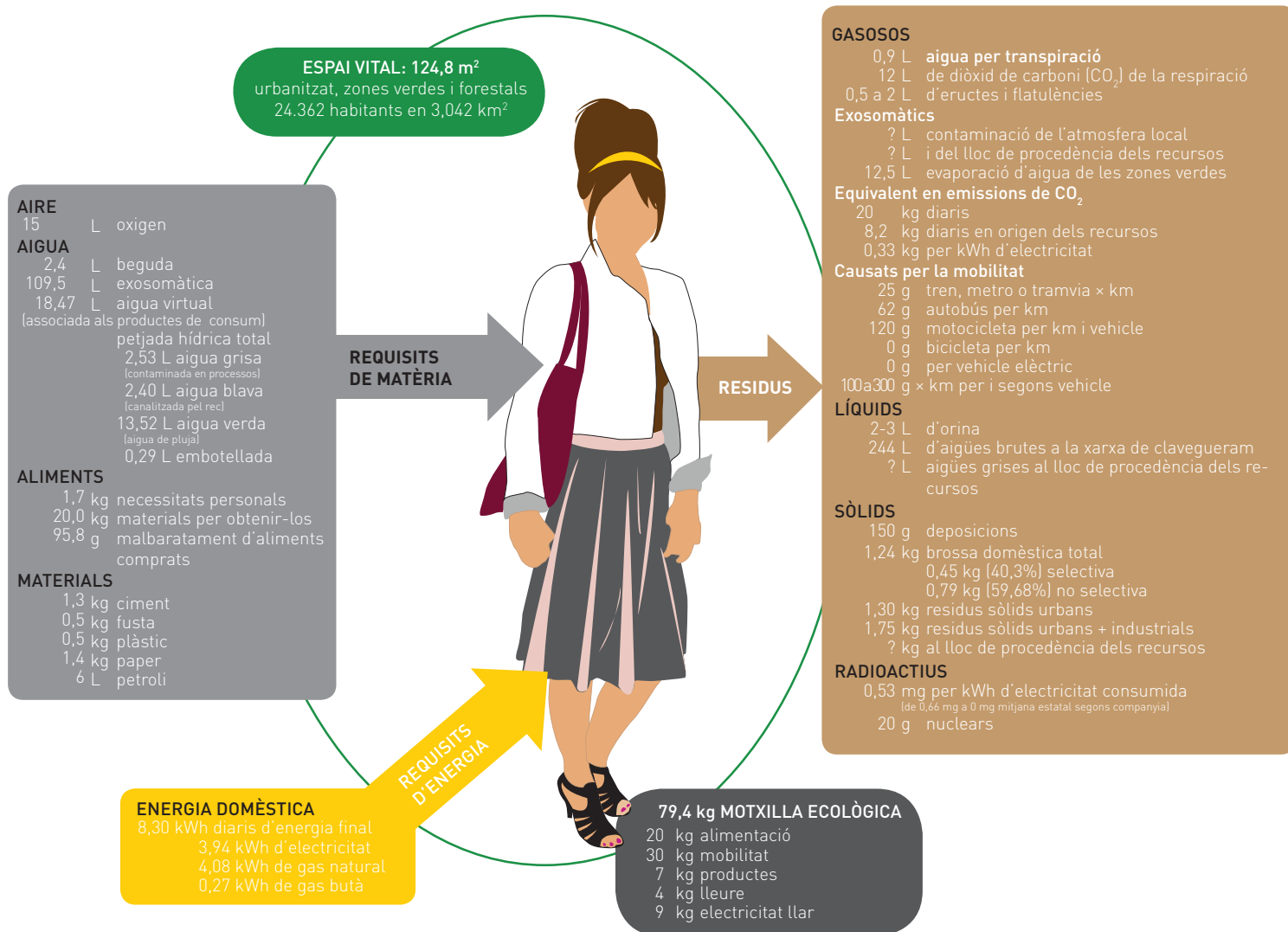
Si observem Sarrià com un organisme veurem com la vida humana al barri fa servir, en un espai reduït, els béns de l'entorn que permeten la vida, com ara l'aire, el sòl o l'aigua. A les condicions ambientals sumem les aportacions canalitzades i organitzades d'aigua, combustibles (aliment, energia elèctrica i calorífica...) procedents de punts cada vegada més llunyans.

Sarrià té vincles amb tot el món: pinya tropical d'Indonèsia, productes elaborats a la Xina, petroli del golf Pèrsic, urani d'Austràlia o gas d'Algèria.

Per un costat, Sarrià xucla recursos d'arreu, mentre que, per l'altre, dissipa l'energia i genera residus sòlids, líquids i gasosos tant aquí com al lloc de procedència.

El metabolisme urbà és l'intercanvi de matèria, energia i informació que s'estableix entre l'assentament urbà i el seu entorn natural o context geogràfic.

Metabolisme diari d'una persona sarrianenca:

Caldrien dos planetes com el nostre si tota la humanitat tingués el mateix estil de vida que la població de Sarrià.

Sarrià, un fragment de món